



تدوین بسته قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن و شناسایی تأثیر آن بر مهارت‌های شناختی و اجتماعی کودکان دیرآموز

نرجس رضائی کوچی: دانشجوی دکتری روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، گروه روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

لیلا کاشانی وحید: استادیار، گروه روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران (* نویسنده مسئول)

L.kashani@srbiau.ac.ir

مریم اساسه: استادیار، گروه روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

مریم برزگر: استادیار، گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

چکیده

کلیدواژه‌ها

بسته قصه‌گویی،

قصه‌های کهن،

مهارت‌های شناختی،

مهارت‌های اجتماعی،

کودکان دیرآموز

زمینه و هدف: قصه‌گویی به‌ویژه با استفاده از قصه‌های کهن، نقش مهمی در تقویت مهارت‌های شناختی و اجتماعی کودکان دارد. هدف پژوهش حاضر تدوین بسته قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن و بررسی تأثیر آن بر مهارت‌های شناختی و اجتماعی کودکان دیرآموز بود. **روش کار:** روش پژوهش آمیخته بود که در بخش کیفی از طریق مصاحبه نیمه‌ساختاریافته و بخش کمی به‌صورت نیمه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری در بخش کیفی شامل اساتید روان‌شناسی دانشگاه، متخصصین و کارشناسان حوزه ادبیات کودکان شهرستان چهرم که به روش نمونه‌گیری هدفمند و مصاحبه در حد اشباع ۱۰ نفر انتخاب و در بخش کمی شامل دانش‌آموزان دیرآموز دوره ابتدایی اول شهرستان چهرم که به روش نمونه‌گیری هدفمند حجم نمونه‌ای برابر با ۳۰ نفر انتخاب شدند. آموزش بسته قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن طی ۳۰ جلسه برای دانش‌آموزان دیرآموز گروه آزمایش اجرا شد. ابزار گردآوری اطلاعات کمی شامل آزمون هوش و کسسر ۵ (WISC-V) و پرسش‌نامه مهارت‌های اجتماعی گرشام و الیوت (۱۹۹۰) بود. در بخش کیفی از روش کدگذاری براساس کدگذاری مضامین اصلی و کدگذاری مضامین فرعی براساس قصه استخراج شده از مصاحبه، و برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش آماری تحلیل کوراینس چند متغیره استفاده شد.

یافته‌ها: براساس تحلیل اطلاعات در بخش کیفی بسته‌ی قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن برای دانش‌آموزان دیرآموز دوره‌ی ابتدایی اول با هدف رشد مهارت‌های شناختی و رشد مهارت‌های اجتماعی در ۳۰ جلسه تدوین شد. برای رشد مهارت‌های کلامی ۵ قصه (مضامین فرعی) طی ۱۰ جلسه؛ برای رشد مهارت‌های شناختی ۵ قصه طی ۱۰ جلسه؛ برای رشد مهارت‌های اجتماعی ۵ قصه طی ۱۰ جلسه براساس مصاحبه انجام شده، انتخاب شد. آموزش بسته قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن بر بهبود خرده‌مقیاس‌های مهارت‌های شناختی (درک مطلب کلامی، بصری-فضایی، استدلال سیال، حافظه فعال، سرعت پردازش) خرده‌مقیاس‌های مهارت‌های اجتماعی (خودکنترلی، همدلی، ابراز وجود، همکاری) دانش‌آموزان دیرآموز دوره ابتدایی اول تأثیر داشت.

نتیجه‌گیری: بنابراین تدوین و آموزش بسته قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن به‌طور مؤثر موجب ارتقای مهارت‌های شناختی و اجتماعی کودکان دیرآموز دوره ابتدایی شد و می‌تواند به عنوان رویکردی کارآمد در بهبود توانمندی‌های این گروه مورد استفاده قرار گیرد.

تعارض منافع: گزارش نشده است.

منبع حمایت‌کننده: حامی مالی ندارد.

شیوه استناد به این مقاله:

Rezaei Kouchi N, Kashani Vahid L, Asaseh M, Barzegar M. Designing a Storytelling Package Based on Ancient Tales and Investigating Its Effects on the Cognitive and Social Skills of Slow Learners. Razi J Med Sci. 2025(12 Jun);32.62.

Copyright: ©2024 The Author(s); Published by Iran University of Medical Sciences. This is an open-access article distributed under the terms of the CC BY-NC-SA 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/deed.en>).

*انتشار این مقاله به‌صورت دسترسی آزاد مطابق با CC BY-NC-SA 4.0 صورت گرفته است.

Designing a Storytelling Package Based on Ancient Tales and Investigating Its Effects on the Cognitive and Social Skills of Slow Learners

Narjes Rezaei Kouchi: PhD Student in Psychology and Education of Exceptional Children, Department of Psychology and Education of Exceptional Children, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

Leila Kashani Vahid: Assistant Professor, Department of Psychology and Education of Exceptional Children, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran (* Corresponding Author) L.kashani@srbiau.ac.ir

Maryam Asaseh: Assistant Professor, Department of Psychology and Education of Exceptional Children, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

Maryam Barzegar: Assistant Professor, Department of Persian Language and Literature, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

Abstract

Background & Aims: A slow learner is a child who learns less than his or her peers and usually has misunderstandings while learning and cannot learn things quickly and accurately. Each child has his or her own pace of learning, some children naturally learn faster but others do not. Slow learners make up about 13.6% of the total population and this group of children does not have any specific physical or external symptoms and, except in academic matters and complex mental activities where they may fail, they can act independently and succeed in other aspects of life. Storytelling, especially using ancient tales, plays an important role in strengthening children's cognitive and social skills. Late learners cannot learn complex material. They are usually anxious, have low self-esteem and poor attention skills. They have difficulty transferring what they have learned to practical situations or situations in everyday life. These students live in the present; that is, they are not forward-looking and do not have long-term goals. Late learners cannot progress at the same pace as regular students and are not able to learn everything that is expected of regular students. In fact, late learners do not master the content of the lessons during their time in school. Late learners cannot study at the level of progress that attentive students make. They have poor memory, their attention span is short, and they cannot focus on one subject for a long time. The aim of the present study is to develop a storytelling package based on ancient tales and examine its effect on the cognitive and social skills of slow-learning children. Therefore, since childhood relationships have a significant impact on adulthood and children's lack of desirable levels of personal skills cause numerous problems in their future, personal skills training is considered as prerequisite skills for formal education and skills of preparation for entering society. Given that the resources in this regard are limited and few, and in the existing studies, a single protocol and educational package based on storytelling for slow-learning children have not been found, therefore, investing in the future of the slow-learning child should be done by providing interventions that will increase his skills during his school years, especially in elementary school. Therefore, the main issue in this research is what are the characteristics of the storytelling package based on ancient stories? Does the package influence the increasing cognitive and social skills of slow-learning students in the first elementary school?

Methods: The research method was a mixed (qualitative-quantitative) one, with the qualitative method being through semi-structured interviews and the quantitative method being semi-experimental with a pre-test and post-test design with a control

Keywords

Storytelling Package,
Old Tales,
Cognitive Skills,
Social Skills,
Slow-Learning Children

Received: 01/03/2025

Published: 12/06/2025

group. The statistical population in the qualitative section included university psychology professors, specialists and experts in the field of children's literature in Jahrom city, who were selected through purposive sampling and interviews to the saturation level of 10 people, and in the quantitative section, it included slow-learning students in the first grade of elementary school in Jahrom city, who were selected through purposive sampling with a sample size of 30 people. Storytelling package training based on ancient tales was implemented for 30 sessions for slow-learning students in the experimental group. The quantitative data collection tools included the Wechsler Intelligence Scale-V (WISC-V) and the Gresham and Elliot (1990) Social Skills Questionnaire. In the qualitative section, the coding method was based on coding the main themes and coding the sub-themes based on the stories extracted from the interview, and the multivariate analysis of covariance statistical method was used to analyze the data.

Results: Based on the analysis of information in the qualitative section, a storytelling package based on ancient tales was developed for slow-learning students in the first grade of elementary school, including: the development of cognitive skills and the development of social skills in 30 sessions. For the development of verbal skills, 5 stories (sub-topics) were selected over 10 sessions; for the development of cognitive skills, 5 stories over 10 sessions; and for the development of social skills, 5 stories over 10 sessions were selected based on the interviews conducted. Teaching a storytelling package based on ancient tales influenced improving the subscales of cognitive skills (verbal comprehension, visual-spatial, fluid reasoning, working memory, processing speed) and the subscales of social skills (self-control, empathy, assertiveness, cooperation) of slow-learning students in the first grade of elementary school.

Conclusion: Therefore, developing and teaching a storytelling package based on ancient tales effectively improved the cognitive and social skills of slow-learning elementary school children and can be used as an efficient approach to improving the capabilities of this group. Artistic activities such as storytelling and painting are mental-psychological interventions that activate the lower parts of the brain, which in turn plays a role in making the higher parts of the brain more effective. Storytelling creates complex interactions between different parts of the brain. Children also learn through storytelling to give new cognitive responses to situations and to function more adaptively in response to environmental changes. In fact, artistic activities such as storytelling and painting, by coordinating different parts of the brain, affect the children's executive functioning system and the inhibition system, allowing the child to better control his impulses and respond with higher reasoning ability and processing speed and more effectively in facing new situations.

Conflicts of interest: None

Funding: None

Cite this article as:

Rezaei Kouchi N, Kashani Vahid L, Asaseh M, Barzegar M. Designing a Storytelling Package Based on Ancient Tales and Investigating Its Effects on the Cognitive and Social Skills of Slow Learners. Razi J Med Sci. 2025(12 Jun);32.62.

Copyright: ©2024 The Author(s); Published by Iran University of Medical Sciences. This is an open-access article distributed under the terms of the CC BY-NC-SA 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/deed.en>).

***This work is published under CC BY-NC-SA 4.0 licence.**

مقدمه

طبق تعاریف به عمل آمده «دانش آموز دیرآموز مرزی، فردی است که از نظر هوشی براساس منحنی نرمال، در حد فاصل یک تا دو انحراف معیار پائین تر از میانگین بوده و از نظر یادگیری مهارت‌های تحصیلی، کندتر از همسالان دارای هوش متوسط عمل می کند و فاقد اشکالات اساسی در رفتارهای انطباقی است» (۱). به عبارت دیگر، دانش آموزان دیرآموز، دانش آموزانی هستند که بهره هوشی این افراد طبق پنجمین ویرایش راهنمای تشخیص و آماری اختلال‌های روانی (Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders) (DSM-5) (۲۰۲۲)، در حدود ۷۱ تا ۸۴ تعیین گردیده و تفاوت عمده و اصلی آن‌ها با گروه‌های دیگر کودکان عقب مانده ذهنی در این است که آن‌ها توانایی تحصیل در کنار دانش آموزان دیگر و در مدارس عادی را دارا هستند.

کودک دیرآموز کودکی است که یادگیری کمتری در مقایسه با همسن و سالانش دارد و معمولاً دچار سوء تفاهم هنگام یادگیری می‌شوند و نمی‌توانند چیزهای مختلف را سریع تر و به دقت یاد بگیرند. هر کودک سرعت مخصوص به خودش را برای یادگیری دارد؛ بعضی از کودکان طبیعتاً سریع‌تر یاد می‌گیرند، اما بعضی دیگر این گونه نیستند (۲). کودکان دیرآموز حدود ۱۳/۶ درصد کل جمعیت را تشکیل می‌دهند و این گروه از کودکان دارای هیچ گونه علامت جسمی یا ظاهری مشخصی نیستند و به جز در امور تحصیلی و فعالیت‌های پیچیده ذهنی که ممکن است با شکست مواجه شوند، در سایر امور زندگی می‌توانند مستقل عمل کرده و موفق شوند (۳). دانش آموزان دیرآموز نمی‌توانند مطالب پیچیده را یاد بگیرند، آن‌ها معمولاً مضطرب هستند، عزت نفس پایین و مهارت‌های توجهی ضعیفی دارند و در انتقال آموخته‌ها به شرایط عمل یا موقعیت‌های عملی زندگی روزمره مشکل دارند. این دانش آموزان در حال حاضر زندگی می‌کنند؛ یعنی آینده نگر نیستند و اهداف بلند مدتی ندارند. دانش آموزان دیرآموز نمی‌توانند پایه پای دانش آموزان عادی پیشرفت کنند و قادر نیستند همه چیزهایی را که از دانش آموزان عادی انتظار می‌رود یاد بگیرند (۴). در حقیقت، دانش آموزان دیرآموز در مدتی که در مدرسه

هستند، بر محتوای دروس تسلط پیدا نمی‌کنند. دانش آموزان دیرآموز نمی‌توانند در حد پیشرفت‌های قبل توجه به تحصیل بپردازند، آن‌ها حافظه ضعیفی دارند، دامنه توجه‌شان کوتاه است و نمی‌توانند در مدت زمانی طولانی بر یک موضوع تمرکز کنند (۵).

یکی از مهارت‌های مهمی که کمبود آن کودکان دیرآموز را دچار مشکل می‌کند مهارت‌های اجتماعی است (۶). انتظارات اجتماعی توسط بسیاری از کودکان با مشاهده و صحبت با والدین، معلمان و همسالان و بدون آموزش برنامه‌ریزی شده، در قلب مهارت‌های اجتماعی آموخته می‌شوند. مهارت‌های اجتماعی رفتارهای آموخته شده اجتماعی در برگیرنده تعامل با دیگران هستند که افراد را قادر می‌کنند در موقعیت‌های اجتماعی کارکرد شایسته‌ای داشته باشند و کودکان دیرآموز به دلیل نقص در سیستم پردازش اطلاعات اجتماعی و مشکل در کارکردهای اجرایی از مهارت‌های اجتماعی مناسبی برخوردار نیستند (۷). رویکردهای مدرن برای آموزش مهارت‌های اجتماعی به دهه ۱۹۷۰ باز می‌گردد. هدف از مداخلات آموزشی مربوط به مهارت‌های اجتماعی، افزایش توانایی کودکان در استفاده از رفتارهای اجتماعی مناسبی است که فائق آمدن بر چالش‌های اجتماعی را ممکن می‌کنند و در این راستا نظریه یادگیری اسکینر و نظریه یادگیری اجتماعی (شناختی اجتماعی) بندورا بیشترین کمک را به آموزش این مهارت‌ها به کودکان مدرسه رو با توانایی تکلم کرده‌اند و اکتساب مهارت‌های اجتماعی، محور اصلی رشد اجتماعی، شکل‌گیری روابط اجتماعی، کیفیت و تعاملات اجتماعی، سازگاری اجتماعی و حتی سلامت روان کودکان به شمار می‌آید (۸). لذا، یکی از اهداف عمده آموزش و پرورش دانش آموزان دیرآموز، نیل به سازگاری اجتماعی و برقراری رابطه مفید و مؤثر با دیگران و پذیرش مسئولیت اجتماعی است؛ بنابراین آموزش مهارت‌های اجتماعی به کودکان دیرآموز یک ضرورت است (۹).

ضعف در مهارت‌های شناختی از دیگر ویژگی‌های دانش‌آموزان دیرآموز است. این دانش آموزان هوش متوسط تا مرزی دارند و علاوه بر کاهش نمره هوشی، دانش آموزان دیرآموز دارای کنش‌های شناختی پایین و ضعیف در کلیه دروس نسبت به دانش آموزان هم

شخصیت‌های داستان همانندسازی می‌کند و این چالش‌های ذهنی بر رشد شناختی و اجتماعی کودک تأثیری مثبت دارد (۱۷).

لذا، از آنجا که ارتباطات دوران کودکی، تأثیر به سزایی در بزرگسالی دارد و عدم برخورداری کودکان از سطوح مطلوب مهارت‌های فردی باعث مشکلات عدیده در آینده وی می‌شود، آموزش مهارت‌های فردی به عنوان، مهارت‌های پیش نیاز برای آموزش رسمی و مهارت‌های آمادگی برای ورود به جامعه، محسوب می‌شوند. با توجه به اینکه منابع در این رابطه محدود و اندک می‌باشند و در مطالعات موجود یک پروتکل واحد و بسته آموزشی مبتنی بر قصه‌گویی برای کودکان دیرآموز یافت نشده است، از این رو، سرمایه گذاری برای آینده کودک دیرآموز باید با ارائه مداخله‌هایی که، به افزایش مهارت‌های وی در سال‌های تحصیل و به خصوص در دوره دبستان منتج می‌شود، انجام گیرد، بنابراین، مسئله اساسی در این تحقیق این است که بسته‌ی قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن دارای چه ویژگی‌های است؟ آیا بسته مذکور بر افزایش مهارت‌های شناختی و اجتماعی دانش‌آموزان دیرآموز دوره‌ی ابتدایی اول تأثیر دارد؟

روش کار

روش پژوهش حاضر آمیخته (کیفی-کمی) استفاده بود. به‌منظور تدوین بسته قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن، از روش مصاحبه نیمه‌ساختاریافته با متخصصین و کارشناسان حوزه ادبیات کودکان و اساتید روان‌شناسی دانشگاه استفاده و براساس نظرات آن‌ها از قصه‌های کتاب کلیله و دمنه برای تدوین بسته‌ی قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن استفاده گردید و روش نیمه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری در بخش کیفی کلیه اساتید روان‌شناسی دانشگاه (با شاخص‌های ورودی: عضو هیات علمی دانشگاه، دارای سابقه بیش از ۱۰ سال تدریس در دانشگاه، داشتن مدرک دکتری)، و متخصصین و کارشناسان حوزه ادبیات کودکان (با شاخص‌های ورودی: دارای سابقه بیش از ۱۰ سال کار

سن و سال خود هستند (۱۰). لذا، آن‌ها توانایی شناختی پایین‌تر از متوسط داشته و در تفکر انتزاعی، ابراز خویشتن، مهارت خواندن، یادگیری لغات و معانی، روان صحبت کردن، و تمرکز طولانی مدت دارای مشکل هستند (۱۱).

در مطالعات رضایی، حواد موتاب و ژولی (۱۲)، باقریان و همکاران (۱۳) و کرولین و همکاران (۱۴) قصه درمانی به (Narrative therapy) عنوان یک روش مداخله‌ای تأثیرگذار بر رشد مهارت‌های مهارت‌های کلامی، شناختی و اجتماعی کودکان، گزارش داده شد. قصه درمانی با رویکرد شناختی-رفتاری، بر بنیادهای روانی و فرایندهای شناختی ناشی از کسب تجربه و نقش فرایندهای شناختی در رفتار تأکید می‌کند. استفاده از قصه درمانی به مثابه یک فن درمانی فقط به درمان مشکلات روان‌شناختی کودکان منجر نمی‌شود، بلکه تغییر در زبان و ادبیات قصه‌های زندگی فرصت‌های جدیدی برای رفتار و تقویت هیجانات و افکار مثبت ایجاد می‌کند (۱۵). قصه درمانی یک ابزار عالی برای برقراری ارتباط می‌باشد، تقسیم ایده‌ها، تصاویر، و احساسات در حین انجام کار به رشد این مهارت‌ها کمک می‌کند. قصه جذابیت خاصی برای کودکان دارد و موجب علاقه آن‌ها به علت همانندسازی با قهرمان قصه، مزیت‌های نسبی زیادی در مقایسه با سایر روش‌های جهت تقویت هیجانات و افکار مثبت کودکان دارد. در قصه درمانی می‌توان اطلاعات مناسبی از ویژگی‌های شخصیت کودکان، توانایی‌های ذهنی، ویژگی‌های عاطفی، ناکامی‌ها، فشارها و تمایلات درونی کودک را باز شناخت، و کودک یاد می‌گیرد تا برای حل مشکلات از تفکر انعطاف‌پذیر و راه‌حل‌های ابتکاری استفاده کند و با آرامش بیشتری با مشکلات مواجه شود (۱۶).

از نظر متخصصان تربیتی، قصه دو هدف دارد: کاربرد اطلاعاتی قصه در باب جهان و فرهنگ، و کاربرد انتقالی در آموزش و یاد دادن شیوه‌های تفکر و عمل، که به دلیل همانندسازی فرد شنونده با شخصیت‌های قصه، تأثیرپذیری بسیاری اتفاق می‌افتد. کودک با شنیدن قصه، صحنه‌ها و اعمال را خلق کرده و با

۱. شاخص درک مطلب کلامی که به اختصار به آن VCI نیز می گویند.
۲. شاخص بصری- فضایی که به اختصار به آن VSI نیز می گویند.
۳. شاخص استدلال سیال که به اختصار به آن FRI نیز می گویند.
۴. شاخص حافظه فعال که به اختصار به آن WMI نیز می گویند.
۵. شاخص سرعت پردازش که به اختصار به آن PSI نیز می گویند.

پرسش نامه مهارت های اجتماعی گرشام و الیوت (SSRS) (۱۹۹۰) (۱۸): این پرسش نامه توسط گرشام و الیوت در سال ۱۹۹۰ ساخته شده است (۱۸). این نسخه از پرسش نامه ویژه دانش آموزان است. پرسش نامه دارای ۲۷ سوال و چهار مؤلفه: خودکنترلی، همدلی، ابراز وجود، و همکاری است. این پرسش نامه بر اساس مقیاس لیکرت سه درجه ای می باشد. گرشام و الیوت (۱۹۹۰) (۱۸) روایی همزمان را ۰/۵۴ و پایایی پرسش نامه را بر اساس ضریب آلفای کرونباخ برابر ۰/۹۰ گزارش کرده اند.

تهیه بسته قصه گویی مبتنی بر قصه های کهن: روش اجراء برای تهیه تدوین و اعتباریابی بسته قصه گویی مبتنی بر قصه های کهن به روش تحلیل مضمون و براساس مصاحبه با ۱۲ نفر از متخصصین و کارشناسان حوزه ادبیات کودکان و اساتید روان شناسی دانشگاه استفاده و براساس نظرات آن ها از قصه های کتاب کلیله و دمنه برای تدوین بسته ی قصه گویی مبتنی بر قصه های کهن استفاده گردید. برای تهیه بسته، ابتدا ۲۵ قصه از کتاب کلیله و دمنه انتخاب و پس از بررسی متخصصین، کارشناسان و اساتید ۱۵ قصه متناسب با مهارت های کلامی، شناختی و اجتماعی تشخیص داده شد و برای نهایی کردن بسته قصه گویی برگزیده شد. قصه های انتخابی از کتاب کلیله و دمنه بر اساس کدگذاری در جدول (۱) ارائه شده است.

در قسمت اجرای متغیر مستقل، در ابتدا با مراجعه به اداره سنجش استثنایی آموزش و پرورش استان

در حوزه ادبیات کودکان، داشتن مدرک کارشناسی ارشد ادبیات) بود. جامعه آماری در بخش کمی دانش آموزان دیرآموز دوره ابتدایی اول (دانش آموزان نیاز به توجه خاص آموزشی) شهرستان جهرم که در سنجش بدو ورود مدرسه توسط اداره سنجش استثنایی استان فارس شناسایی و به اداره آموزش و پرورش شهرستان جهرم معرفی شده اند، بود. برای بخش کیفی پژوهش، مصاحبه با اساتید روانشناسی دانشگاه، متخصصین و کارشناسان حوزه ادبیات کودکان تا اشباع نظری داده ها ادامه یافت که با ۱۲ نفر مصاحبه ها در حد اشباع قرار گرفت. جهت انتخاب افراد برای مصاحبه از روش نمونه گیری هدفمند استفاده شد. برای بخش کمی پژوهش، به روش نمونه گیری هدفمند حجم نمونه ای برابر با ۳۰ نفر از دانش آموزان دیرآموز (با شاخص های ورودی: رضایت کامل جهت شرکت در پژوهش، تشخیص مبنی بر دیرآموز بودن دانش آموز براساس اداره سنجش استثنایی استان فارس، عدم بهره گیری از هیچ گونه مداخله درمان روان شناختی طی ۶ ماه گذشته)، انتخاب و به صورت تصادفی در گروه آزمایش (۱۵ نفر) و گروه گواه (۱۵ نفر) تقسیم شدند. در بخش کیفی ابزار اندازه گیری مصاحبه نیمه ساختارمند استفاده شد و در بخش کیفی از دو پرسش نامه شرح زیر استفاده شد:

آزمون هوش وکسلر ۵ (WISC-V): از ترکیب ۲۱ خرده آزمون وکسلر ۵، علاوه بر ثبت نمره مقیاس کل هوش بهر، سیزده نمره شاخص نیز حاصل می شود که عبارتند از:

۵ شاخص اصلی (درک مطلب کلامی، بصری- فضایی، استدلال سیال، حافظه فعال، شاخص سرعت پردازش)

۵ شاخص جانبی (استدلال کمی، حافظه فعال شنیداری، توانایی کلی، غیر کلامی، مهارت شناختی) ۳ شاخص مکمل (سرعت نام گذاری، ترجمه نماد و یادسپاری یادآوری).

در تست هوش وکسلر نگارش پنجم (WISC-V)، پنج حوزه توانایی شناختی اصلی (شاخص ها) مورد بررسی قرار می گیرد که عبارتند از:

جدول ۱- کد گذاری مضامین اصلی، مضامین فرعی و کدهای مصاحبه شونده بسته‌ی قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن براساس نظرات متخصصین و کارشناسان حوزه ادبیات کودکان و اساتید روان‌شناسی

مضامین اصلی	مضامین فرعی	کدهای مصاحبه شونده
مهارت‌های کلامی	گره حبله گر	۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲
	خرگوش پیر و فیل‌ها	۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲
	مرد هیزم شکن	۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱
	دوستی خرس	۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱
مهارت‌های شناختی	کبوتر بی صبر	۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲
	موش خوشبخت	۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲
	روبه فریبکار	۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲
	الاغ ساده لوح	۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲
مهارت‌های اجتماعی	موش و گربه	۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲
	نیرنگ لاک پشت	۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲
	دو گنجشک	۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲
	قضاوت عجولانه	۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲
	قورباغه و مار	۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱
	دوستی دخترخاله‌خرسی	۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱
	خروس و روباه	۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲

آورده شده است.

چنانکه در جدول ۲ مشاهده می‌شود، میانگین نمرات پیش‌آزمون خرده‌مقیاس‌های درک مطلب کلامی، بصری-فضایی، استدلال سیال، حافظه فعال، و سرعت پردازش دلش‌آموزان دو گروه آزمایش و گروه گواه تقریباً با هم برابر بوده اما، در نمرات پس‌آزمون خرده‌مقیاس‌های درک مطلب کلامی، بصری-فضایی، استدلال سیال، حافظه فعال، و سرعت پردازش دانش‌آموزان میانگین نمرات گروه آزمایش بزرگتر از میانگین نمرات گروه گواه بوده است.

چنان‌که در جدول ۳ مشاهده می‌شود، میانگین نمرات پیش‌آزمون خرده‌مقیاس‌های خودکنترلی، همدلی، ابراز وجود، و همکاری دانش‌آموزان دو گروه آزمایش و گروه گواه تقریباً با هم برابر بوده، اما در نمرات پس‌آزمون خرده‌مقیاس‌های خودکنترلی، همدلی، ابراز وجود، و همکاری دانش‌آموزان میانگین نمرات گروه آزمایش بزرگتر از میانگین نمرات گروه گواه بوده است.

طبق نتایج جدول: اهداف اصلی (مضامین اصلی) بسته‌ی قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن برای بهبود مهارت‌های کلامی، شناختی و اجتماعی دانش‌آموزان

فارس از بین دانش‌آموزان دیرآموز گروه سنی ۸ تا ۱۰ سال ۳۰ نفر انتخاب و با اجازه گرفتن از والدین‌شان از آن‌ها دعوت شد تا در پژوهش شرکت کنند. سپس دانش‌آموزان به صورت تصادفی ۱۵ نفر در گروه آزمایش و ۱۵ نفر در گروه گواه قرار گرفتند. قبل از شروع مداخلات درمانی، پرسش‌نامه‌های پژوهش را تکمیل کنند و سپس قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن که شامل ۱۵ قصه برای گروه آزمایش (در ۳۰ جلسه ۶۰ دقیقه‌ای هفته‌ای ۲ بار) اجرا شد. بر این اساس، هر قصه ۲ بار و در هر هفته دو جلسه برای دانش‌آموزان گروه آزمایش اجرا شد. در هر جلسه بعد از خواندن قصه، در مورد قصه با دانش‌آموزان بحث و گفتگو صورت گرفت. پس از اتمام جلسات آموزشی مجدداً پرسش‌نامه‌های پژوهش برای دانش‌آموزان گروه آزمایش و گروه گواه اجرا شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از تحلیل کواریانس چند متغیره استفاده شد.

یافته‌ها

در جدول ۲ نتایج بررسی میانگین و انحراف معیار نمرات پیش‌آزمون و پس‌آزمون خرده‌مقیاس‌های آزمون هوش و کسیر دانش‌آموزان گروه آزمایش و گواه

جدول ۲- میانگین و انحراف معیار نمرات پیش آزمون و پس آزمون خرده‌مقیاس‌های آزمون هوش و کسب دانش‌آموزان گروه آزمایش و گواه

پیش آزمون		پس آزمون			
میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	گروه	متغیر وابسته
۵	۱/۱۳	۵/۷۳	۱/۵۷	آزمایش	درک مطلب کلامی
۵/۱۳	۱/۰۶	۵/۰۶	۱/۶۲	گواه	
۴/۷۳	۱/۰۳	۵/۰۶	۱/۵۷	آزمایش	بصری- فضایی
۴/۸۰	۱/۱۴	۴/۷۳	۱/۵۷	گواه	
۴/۸۶	۱/۰۶	۵/۲۰	۱/۶۹	آزمایش	استدلال سیال
۴/۴۰	۱/۲۹	۳/۹۳	۱/۹۴	گواه	
۴/۷۳	۱/۸۳	۵/۳۳	۲/۳۵	آزمایش	حافظه فعال
۴/۸۰	۲/۰۴	۴/۸۶	۲/۱۶	گواه	
۵/۲۶	۲/۲۱	۶/۱۳	۲/۶۶	آزمایش	سرعت پردازش
۵/۲۰	۲/۱۴	۵/۱۳	۲/۳۲	گواه	

جدول ۳- میانگین و انحراف معیار نمرات پیش آزمون و پس آزمون خرده‌مقیاس‌های مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان گروه آزمایش و گواه

پیش آزمون		پس آزمون			
میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	گروه	متغیر وابسته
۸/۵۳	۱/۷۶	۹/۸۶	۲/۸۷	آزمایش	خودکنترلی
۸/۲۰	۱/۸۲	۸/۲۶	۲/۶۳	گواه	
۹/۲۰	۲/۳۰	۱۱/۲۶	۳/۸۲	آزمایش	همدلی
۹/۳۳	۲/۴۱	۹/۴۰	۲/۸۴	گواه	
۸/۷۳	۲/۵۲	۹/۵۳	۳/۰۹	آزمایش	ابراز وجود
۸/۶۰	۲/۶۹	۸/۶۰	۳/۱۳	گواه	
۹/۹۳	۲/۷۸	۱۱/۱۳	۴/۲۵	آزمایش	همکاری
۹/۸۶	۳/۰۲	۹/۹۳	۳/۳۲	گواه	

اساتید روانشناسی دانشگاه، اساتید ادبیات فارسی و درمانگران حوزه قصه‌گویی) استفاده شد. متخصصان منتخب در سه گروه پرسش‌نامه پنج سؤالی که در جدول (۵) مطرح شده است را بر اساس محتوای جلسات تکمیل کردند.

سه گروه متخصصان انتخاب شده نظرات خود را بر اساس پرسش‌نامه مربوط به محتوای جلسات که به صورت لیکرتی و ده درجه‌ای نمره گذاری شده بود مشخص کردند که نتایج آن در جدول (۶) ارائه شده است. پس از جمع‌بندی و تحلیل داده‌ها، بسته‌ی قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن برای دانش‌آموزان دیرآموز اعتباریابی شد. از ضریب پایایی آزمون‌های وابسته به ملاک و روش درصد توافق برای تعیین پایایی استفاده شد.

بر اساس یافته‌های جدول ۶ میانگین توافق نمرات

دیرآموز دوره‌ی ابتدایی اول شامل: رشد مهارت‌های کلامی، رشد مهارت‌های شناختی، و رشد مهارت‌های اجتماعی در ۳۰ جلسه تدوین شد. برای رشد مهارت‌های کلامی ۵ قصه (مضامین فرعی): گربه حیل‌گر، خرگوش پیر و فیل‌ها، مرد هیزم شکن، دوستی خرس، و کبوتر بی صبر طی ۱۰ جلسه؛ برای رشد مهارت‌های شناختی ۵ قصه: موش خوشبخت، روباه فریبکار، الاغ ساده لوح، موش و گربه، و نیرنگ لاک پشت طی ۱۰ جلسه؛ برای رشد مهارت‌های اجتماعی ۵ قصه: دو گنجشک، قضاوت عجولانه، قورباغه و مار، دوستی دخترخاله‌خرسی، و خروس و روباه طی ۱۰ جلسه براساس مصاحبه انجام شده، انتخاب شد.

برای اعتباریابی برنامه مداخلاتی از روش کنش متقابل سه گانه و مثلث سازی بررسی کننده (سه گروه

جدول ۴- نتایج مربوط به بسته‌ی قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن برای بهبود مهارت‌های کلامی، شناختی و اجتماعی دانش‌آموزان دیرآموز

جلسه	هدف (مضامین اصلی)	قصه‌های کهن (مضامین فرعی)
اول	رشد مهارت‌های کلامی	گره حيله‌گر
دوم	رشد مهارت‌های کلامی	گره حيله‌گر
سوم	رشد مهارت‌های کلامی	خرگوش پير و فيل‌ها
چهارم	رشد مهارت‌های کلامی	خرگوش پير و فيل‌ها
پنجم	رشد مهارت‌های کلامی	مرد هيژم شکن
ششم	رشد مهارت‌های کلامی	مرد هيژم شکن
هفتم	رشد مهارت‌های کلامی	دوستی خرس
هشتم	رشد مهارت‌های کلامی	دوستی خرس
نهم	رشد مهارت‌های کلامی	کبوتر بی صبر
دهم	رشد مهارت‌های کلامی	کبوتر بی صبر
یازدهم	رشد مهارت‌های شناختی	موش خوشبخت
دوازدهم	رشد مهارت‌های شناختی	موش خوشبخت
سیزدهم	رشد مهارت‌های شناختی	روباہ فرییکار
چهاردهم	رشد مهارت‌های شناختی	روباہ فرییکار
پانزدهم	رشد مهارت‌های شناختی	الاغ ساده لوح
شانزدهم	رشد مهارت‌های شناختی	الاغ ساده لوح
هفدهم	رشد مهارت‌های شناختی	موش و گربه
هیجدهم	رشد مهارت‌های شناختی	موش و گربه
نوزدهم	رشد مهارت‌های شناختی	نبرنگ لاک پشت
بیستم	رشد مهارت‌های شناختی	نبرنگ لاک پشت
بیست و یکم	رشد مهارت‌های اجتماعی	دو گنجشک
بیست و دوم	رشد مهارت‌های اجتماعی	دو گنجشک
بیست و سوم	رشد مهارت‌های اجتماعی	قضاوت عجولانه
بیست و چهارم	رشد مهارت‌های اجتماعی	قضاوت عجولانه
بیست و پنجم	رشد مهارت‌های اجتماعی	قورباغه و مار
بیست و ششم	رشد مهارت‌های اجتماعی	قورباغه و مار
بیست و هفتم	رشد مهارت‌های اجتماعی	دوستی دخترخاله‌خرسی
بیست و هشتم	رشد مهارت‌های اجتماعی	دوستی دخترخاله‌خرسی
بیست و نهم	رشد مهارت‌های اجتماعی	خروس و روباه
سی ام	رشد مهارت‌های اجتماعی	خروس و روباه

شده است و نمره قابل قبول برای شاخص CVR ۰/۸۵ می‌باشد. این شاخص نسبتی از کل آیتم‌هایی است که روایی محتوای آن‌ها مورد تأیید قرار گرفت؛ یعنی این شاخص، نسبتی از آیتم‌هایی در یک ابزار است که توسط متخصصان یا خبرگان، نمره ۳ یا ۴ کسب کردند. ضرایب نسبی و شاخص روایی محتوایی هر جلسه برنامه و کل برنامه یا جلسات در جدول (۷) ارائه شده است.

با توجه به یافته‌های جدول ۷ ضریب نسبی روایی محتوایی و متوسط شاخص روایی محتوایی کل جلسات

متخصصان در مورد همه جلسات بیشتر از ۸ بود. این اعداد برای تعیین ضریب پایایی بر حسب درصد در جدول بالا گزارش شده اند. میانگین کلی نمرات توافق متخصصان درباره محتوای نهایی جلسات ۹/۱۸ از ۱۰ است؛ یعنی درصد توافق متخصصان درباره محتوای نهایی جلسات برابر با ۹۲ درصد به دست آمد که بیانگر پایایی بالای بسته قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن برای دانش‌آموزان دیرآموز است.

ضریب نسبی روایی محتوایی یا CVR (Content Validity Ratio) توسط لاوشه (۱۹۸۶) (۱۹) طراحی

جدول ۵- پرسش نامه مربوط به محتوای هر جلسه به منظور اعتباریابی محتوای جلسات

۱- آیا هدف و محتوای قصه‌های هر جلسه با هم ارتباط دارند؟	کم ۱-۳-۴-۵-۶-۷-۸-۹-۱۰ زیاد
۲- آیا محتوای قصه‌های کهن هر جلسه به گونه‌ای روشن و ساده بیان شده است؟	کم ۱-۳-۴-۵-۶-۷-۸-۹-۱۰ زیاد
۳- آیا قصه‌های تدوین شده در هر جلسه برای بستن قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن مناسب است؟	کم ۱-۳-۴-۵-۶-۷-۸-۹-۱۰ زیاد
۴- آیا قصه‌های تدوین شده در هر جلسه برای بستن قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن برای دانش‌آموزان دیرآموز، درست و بخوبی تدوین شده است؟	کم ۱-۳-۴-۵-۶-۷-۸-۹-۱۰ زیاد
۵- آیا تکرار هر قصه در دو جلسه برای تاثیرگذاری بر دانش‌آموزان دیرآموز، مناسب است؟	کم ۱-۳-۴-۵-۶-۷-۸-۹-۱۰ زیاد

جدول ۶- نتایج درجه بندی نظر متخصصان برای تعیین درصد توافق بین آن‌ها یا تعیین پایایی جلسات

گروه	تعداد	اول تا دهم (رشد مهارت - یازدهم تا بیستم (رشد مهارت‌های شناختی)	بیست و یکم تا سیام (رشد مهارت‌های اجتماعی)
		نمره هر جلسه از ۱ تا ۱۰	
اساتید روان‌شناسی	۱	۸	۹
	۲	۹	۹
	۳	۱۰	۸
اساتید ادبیات فارسی	۱	۱۰	۱۰
	۲	۹	۹
	۳	۹	۱۰
درمانگران حوزه	۱	۱۰	۱۰
قصه‌گویی	۲	۱۰	۸
	۳	۱۰	۱۰
میانگین	۹/۴۴	۹	۹/۱۱
ضریب پایایی	۰/۹۴	۰/۹۰	۰/۹۱
میانگین کل		۹/۱۸	
ضریب پایایی کل		۰/۹۲	

آزمون برقرار است ($P > 0.05$). پیش فرض همگنی واریانس نیز توسط آزمون ام باکس و لوین مورد سنجش قرار گرفت که نتایج آن معنادار نبود که این یافته نشان می‌داد پیش فرض همگنی واریانس‌ها در دو متغیر مهارت‌های اجتماعی و مهارت‌های شناختی رعایت شده است ($P > 0.05$). نتایج بررسی مفروضه همگنی شیب رگرسیون (عدم وجود تعامل بین اثر پیش آزمون و متغیر مستقل) تایید شد. بنابراین، فرضیه همگنی شیب رگرسیون تأیید و همچنین رابطه خطی متغیرهای وابسته برای اثرات تعامل درون گروهی (لامبدای ویلکز)

به ترتیب برابر با ۰/۸۹ و ۰/۹۴ بود. بر این اساس که هر چه ضریب روایی به یک نزدیک تر باشد، روایی بیشتر است. بنابراین، بستن قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن برای دانش‌آموزان دیرآموز روایی بالایی دارد. قبل از ارائه نتایج تحلیل آزمون تحلیل کواریانس، پیش فرض‌های آزمون‌های پارامتریک مورد سنجش قرار گرفت. بر همین اساس نتایج آزمون شاپیرو ویلک بیانگر آن بود که پیش فرض نرمال بودن توزیع نمونه‌ای داده‌ها در متغیر مهارت‌های اجتماعی و مهارت‌های شناختی در گروه‌های آزمایش و گواه در مراحل پیش آزمون و پس

۱۰

جدول ۷- نتایج درجه‌بندی نظر متخصصان برای تعیین روایی محتوایی جلسات

جلسات	هدف	CVR	I-CVI		
			ارتباط	وضوح	سادگی
			کل آئتم	تفسیر	
اول و دوم	رشد مهارت‌های کلامی دانش‌آموزان دیرآموز به واسطه قصه گربه حيله گر	۰/۹۰	۰/۹۸	۰/۹۵	۰/۹۱
سوم و چهارم	رشد مهارت‌های کلامی دانش‌آموزان دیرآموز بواسطه قصه خرگوش پير و فيل‌ها	۰/۹۲	۰/۹۴	۰/۹۷	۰/۹۸
پنجم و ششم	رشد مهارت‌های کلامی دانش‌آموزان دیرآموز بواسطه قصه مرد هيزم شکن	۰/۸۷	۰/۹۶	۰/۹۳	۰/۹۶
هفتم و هشتم	رشد مهارت‌های کلامی دانش‌آموزان دیرآموز بواسطه قصه دوستی خرس	۰/۸۸	۰/۹۸	۰/۹۲	۰/۹۳
نهم و دهم	رشد مهارت‌های کلامی دانش‌آموزان دیرآموز بواسطه قصه کبوتر بی صبر	۰/۹۴	۰/۹۷	۰/۹۴	۰/۹۵
یازدهم و دوازدهم	رشد مهارت‌های شناختی دانش‌آموزان دیرآموز بواسطه قصه موش خوشبخت	۰/۸۶	۰/۹۶	۰/۹۶	۰/۹۰
سیزدهم و چهاردهم	رشد مهارت‌های شناختی دانش‌آموزان دیرآموز به‌واسطه قصه روباه فريبکار	۰/۸۹	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۵
پانزدهم و شانزدهم	رشد مهارت‌های شناختی دانش‌آموزان دیرآموز بواسطه قصه الاغ ساده لوح	۰/۹۲	۰/۹۷	۰/۹۸	۰/۹۵
هفدهم و هیجدهم	رشد مهارت‌های شناختی دانش‌آموزان دیرآموز بواسطه قصه موش و گربه	۰/۸۹	۰/۹۶	۰/۹۵	۰/۹۱
نوزدهم و بیستم	رشد مهارت‌های شناختی دانش‌آموزان دیرآموز بواسطه قصه نبرنگ لاک پشت	۰/۹۰	۰/۹۸	۰/۹۵	۰/۹۱
بیست یکم و بیست دوم	رشد مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان دیرآموز بواسطه قصه دو گنجشک	۰/۹۲	۰/۹۴	۰/۹۷	۰/۹۸
بیست سوم و بیست چهارم	رشد مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان دیرآموز بواسطه قصه قضاوت عجولانه	۰/۹۶	۰/۹۲	۰/۹۳	۰/۹۶
بیست پنجم و بیست ششم	رشد مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان دیرآموز بواسطه قصه قورباغه و مار	۰/۸۸	۰/۹۸	۰/۹۲	۰/۹۳
بیست هفتم و بیست هشتم	رشد مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان دیرآموز بواسطه قصه دوستی دخترخاله‌خرسی	۰/۹۴	۰/۹۷	۰/۹۴	۰/۹۵
بیست نهم و سیام	رشد مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان دیرآموز بواسطه قصه خروس و روباه	۰/۹۵	۰/۹۷	۰/۹۲	۰/۹۲
ضریب نسبی روایی محتوایی کل جلسات (S-CVR/Ave)		۰/۸۹			
متوسط شاخص روایی محتوایی کل جلسات (S-CVI/Ave)					
مناسب	۰/۹۴				

قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن بر بهبود درک مطلب کلامی، بصری- فضایی، استدلال سیال، حافظه فعال، و سرعت پردازش دانش‌آموزان دیرآموز دوره‌ی ابتدایی اول تأثیر داشته است.

نتایج جدول ۹، F مشاهده شده در سطح $\alpha=0/05$ تفاوت معناداری را بین میانگین نمرات پس آزمون مولفه‌های خودکنترلی، همدلی، ابراز وجود، و همکاری

نیز تفاوت معناداری را نشان داده است.

نتایج جدول ۸، F مشاهده شده در سطح $\alpha=0/05$ تفاوت معناداری را بین میانگین نمرات پس آزمون مولفه‌های درک مطلب کلامی، بصری- فضایی، استدلال سیال، حافظه فعال، و سرعت پردازش در دلنش‌آموزان دیرآموز گروه آزمایش و گواه نشان می‌دهد. بنابراین می‌توان اذعان داشت، آموزش بسته

جدول ۸- نتایج تحلیل کواریانس چندمتغیره (مانکوا) نمرات اثربخشی بسته‌ی قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن بر مؤلفه‌های مهارت‌های شناختی دانش‌آموزان دیرآموز دوره ابتدایی اول

متغیر	منابع تغییرات	مجموع مجزورات	درجه آزادی	میانگین مجزورات	مقدار F	سطح معناداری	اندازه اثر	توان آماری
گروه	درک مطلب کلامی	۴/۱۵	۱	۴/۱۵	۸/۲۴	۰/۰۰۹	۰/۲۶	۰/۷۸
	بصری- فضایی	۱/۰۱	۱	۱/۰۱	۵/۲۶	۰/۰۳	۰/۱۸	۰/۵۹
	استدلال سیال	۶/۱۳	۱	۶/۱۳	۷/۵۸	۰/۰۱	۰/۲۴	۰/۷۵
	حافظه فعال	۱/۸۵	۱	۱/۸۵	۴/۵۹	۰/۰۴	۰/۱۶	۰/۵۳
	سرعت پردازش	۴/۷۸	۱	۴/۷۸	۵/۲۶	۰/۰۳	۰/۱۸	۰/۵۹

جدول ۹- نتایج تحلیل کواریانس چندمتغیره (مانکوا) نمرات اثربخشی بسته‌ی قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن بر مؤلفه‌های مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان دیرآموز دوره ابتدایی اول

متغیر	منابع تغییرات	مجموع مجزورات	درجه آزادی	میانگین مجزورات	مقدار F	سطح معناداری	اندازه اثر	توان آماری
گروه	خودکنترلی	۱۴	۱	۱۴	۱۰/۷۵	۰/۰۳	۰/۳۰	۰/۸۸
	همدلی	۲۴/۰۶	۱	۲۴/۰۶	۴/۵۹	۰/۰۴	۰/۱۶	۰/۵۳
	ابراز وجود	۵/۳۵	۱	۵/۳۵	۸/۶۰	۰/۰۷	۰/۲۶	۰/۸۰
	همکاری	۱۲/۵۶	۱	۱۲/۵۶	۶/۹۱	۰/۰۱	۰/۲۲	۰/۷۱

شناختی، و رشد مهارت‌های اجتماعی در ۳۰ جلسه تدوین شد. برای رشد مهارت‌های کلامی ۵ قصه (مضامین فرعی): گربه حیل‌گر، خرگوش پیر و فیل‌ها، مرد هیزم شکن، دوستی خرس، و کبوتر بی صبر طی ۱۰ جلسه؛ برای رشد مهارت‌های شناختی ۵ قصه: موش خوشبخت، روباه فریبکار، الاغ ساده لوح، موش و گربه، و نیرنگ لاک پشت طی ۱۰ جلسه؛ برای رشد مهارت‌های اجتماعی ۵ قصه: دو گنجشک، قضاوت عجولانه، قورباغه و مار، دوستی دخترخاله‌خرسی، و خروس و روباه طی ۱۰ جلسه براساس مصاحبه انجام شده، انتخاب شد.

میانگین توافق نمرات متخصصان در مورد همه جلسات بیشتر از ۸ بود. این اعداد برای تعیین ضریب پایایی بر حسب درصد در جدول بالا گزارش شده‌اند. میانگین کلی نمرات توافق متخصصان درباره محتوای نهایی جلسات ۹/۱۸ از ۱۰ است؛ یعنی درصد توافق متخصصان درباره محتوای نهایی جلسات برابر با ۹۲ درصد به دست آمد که بیانگر پایایی بالای بسته قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن برای دانش‌آموزان دیرآموز است. ضریب نسبی روایی محتوایی و متوسط شاخص روایی محتوایی کل جلسات به ترتیب برابر با ۰/۸۹ و ۰/۹۴ بود. بر این اساس که هر چه ضریب

در دانش‌آموزان دیرآموز گروه آزمایش و گواه نشان می‌دهد. بنابراین می‌توان اذعان داشت، آموزش بسته‌ی قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن بر بهبود خودکنترلی، همدلی، ابراز وجود، و همکاری دانش‌آموزان دیرآموز دوره‌ی ابتدایی اول تاثیر داشته است. براساس مقادیر حاصل از اندازه اثر، تغییرات ایجاد شده در متغیر خودکنترلی ۳۰ درصد، همدلی ۱۶ درصد، ابراز وجود ۲۶ درصد، و همکاری ۲۲ درصد تحت تاثیر بسته‌ی قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن بوده است.

بحث

هدف پژوهش حاضر تدوین بسته قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن و بررسی تأثیر آن بر مهارت‌های شناختی و اجتماعی کودکان دیرآموز می‌باشد. بحث در مورد ویژگی‌های بسته قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن برای بهبود مهارت‌های شناختی و اجتماعی دانش‌آموزان دیرآموز دوره ابتدایی اول نشان داد، اهداف اصلی (مضامین اصلی) بسته‌ی قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن برای بهبود مهارت‌های شناختی و اجتماعی دانش‌آموزان دیرآموز دوره‌ی ابتدایی اول شامل: رشد مهارت‌های کلامی، رشد مهارت‌های

روایی به یک نزدیک تر باشد روایی بیشتر است. بنابراین، بسته‌ی قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن برای دانش‌آموزان دیرآموز روایی بالایی دارد. در تبیین یافته‌های پژوهش می‌توان گفت قصه درمانی یک ابزار عالی برای برقراری ارتباط می‌باشد. تقسیم ایده‌ها، تصاویر، و احساسات در حین انجام کار به رشد این مهارت‌ها کمک می‌کند (۲۰). قصه جذابیت خاصی برای کودکان دارد و موجب علاقه آن‌ها به علت همانندسازی با قهرمان قصه، مزیت‌های نسبی زیادی در مقایسه با سایر روش‌های جهت تقویت هیجانات و افکار مثبت کودکان دارد (۱۵). در قصه درمانی می‌توان اطلاعات مناسبی از ویژگی‌های شخصیت کودکان، تولدایی‌های ذهنی، ویژگی‌های عاطفی، ناکامی‌ها، فشارها و تمایلات درونی کودک را باز شناخت، و کودک یاد می‌گیرد تا برای حل مشکلات از تفکر انعطاف‌پذیر و راه حل‌های ابتکاری استفاده کند و با آرامش بیشتری با مشکلات مواجه شود (۱۶). نتایج پژوهش کمیلیری و همکاران (۲۰) نشان می‌دهد که قصه درمانی موجب کاهش مشکلات رفتاری و هیجانی و افزایش مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان می‌شود. پژوهش نیازمند (۲۱) حاکی از اثربخشی قصه درمانی بر کاهش حساسیت اضطرابی، هیجانات منفی و بهبود عملکرد شناختی است. براین اساس، قصه‌گویی می‌تواند به علت همانندسازی که کودکان با قهرمان قصه می‌کنند، در بهبود مهارت‌های کلامی، شناختی و اجتماعی کودکان تأثیرگذار باشد. پژوهشگر با آگاهی از اینکه قصه در عین اینکه وسیله سرگرمی است، جنبه آموزشی و سازندگی نیز دارد و در بسیاری از موارد اشتغال کودک به قصه موجب تقویت مهارت‌های شناختی و اجتماعی شده و با بحث و گفتگو در مورد قصه، مهارت‌های کلامی را نیز تقویت می‌کند، کودکان در خلال قصه به مفاهیم ذهنی جدیدی دسترسی پیدا می‌کنند و مهارت‌های بیشتر و بهتری را کسب می‌کنند و به وسیله قصه کودک احساسات و ارتباطات بیرونی‌اش را بیان کند و همچنین موجب توسعه تمایلات، مهارت‌های شناختی و اجتماعی و افزایش سازگاری کودک با محیط

اطرافش می‌شود. اقدام به تدوین و اعتباریابی بسته‌ی قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن برای دانش‌آموزان دیرآموز، از طریق روش کیفی و مصاحبه عمیق نموده که علاوه بر به دست آوردن ویژگی‌های دقیق برای بسته قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن، اعتباریابی مناسبی را نیز برای بسته به دست آورد و یک بسته علمی دقیق برای درمانگران حوزه کودکان تهیه کند.

با توجه به اینکه چنین بسته‌ای برای اولین بار در کشور تهیه، تدوین و اعتباریابی شده است. لذا، با در اختیار داشتن چنین بسته‌ای مدون، جامع، ساده، کاربردی و معتبر در کشور و استفاده مناسب از آن در سطحی وسیع می‌تواند بدون داشتن دغدغه‌های فرهنگی در خصوص محتوای آن برای درمانگران، متولیان و دست‌اندرکاران امور برای دانش‌آموزان دیرآموز، موجبات ارتقاء توانایی استفاده از قصه درمانی را در بین کودکان کشور به عنوان آینده‌سازان این مرز و بوم کهن فراهم آورده و به دنبال آن رشد و شکوفایی کشور در زمینه‌های اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی را به دنبال داشته باشد.

یافته‌ها نشان داد آموزش بسته‌ی قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن بر بهبود درک مطلب کلامی، بصری-فضایی، استدلال سیال، حافظه فعال، و سرعت پردازش دانش‌آموزان دیرآموز دوره‌ی ابتدایی اول تأثیر داشته است. یافته‌های پژوهش حاضر در راستای نتایج پژوهش عظیمی و آروند (۲۲)، نیازمند (۲۱)، در تحقیق کرولین و همکاران (۱۴)، و بالدیوالا و کلناکیا (۲۳) قرار دارد.

در تبیین یافته‌های پژوهش می‌توان گفت، براساس نظریه‌های متعددی مانند نظریه رشد شناختی و حل مسئله پولیا (Polyai) و نظریه حل مسئله دیوئی (Dewey)، کودکان در برخورد با موقعیت‌های جدید متناسب با فرهنگ، به منظور برقراری ارتباط با دیگران یک چارچوب مشترک شناختی تدوین می‌کنند و می‌توانند تفسیر بهتری از موقعیت‌های چندگانه شناختی به دست آورد (۲۴). در این میان، گستره ادبیات، به عنوان حوزه‌ای ارزشمند در فرهنگ ایرانی

می تواند فضایی پربار را در اختیار پژوهشگران قرار دهد تا بر اساس کنکاش در این گستره به شناسایی و کشف ابعاد مفاهیم و سازه های روان شناختی و جامعه شناختی در زندگی امروز بپردازند. بر این اساس، توجه به این موضوع، پژوهشگر را بر آن داشت که با تمرکز بر کتاب کلیله و دمنه به عنوان اثری شاخص در زمینه آموزش مهارت های شناختی به کودکان، به شناسایی مولفه های اساسی حل مسئله شناختی مبتنی بر بافت فرهنگی ایرانی بپردازد. در حقیقت، داستان های کلیله و دمنه از مهم ترین ابزار جهت تربیت اجتماعی و شناختی است و ارتباط اجتماعی، شناختی و اخلاقی و گفتگو در داستان اتفاق می افتد و کودکان در یک چارچوب خاص فکری قرار می دهد. از این رو، این بستر و ظرفیت زیادی برای رشد شناختی و اجتماعی خاص دارد. به واسطه داستان ها، کودکان تفکر خود را بر پایه استدلال صحیح و منطق بنا نهاده، در برخورد با دنیای پیرامون خویش با اندیشه ای جامع و عمیق، جوانب مختلف امور را بررسی نموده و از انعطاف پذیری شناختی و استدلال گری بالایی در مواجهه با مسائل زندگی برخوردار خواهند شد.

یافته ها نشان داد، آموزش بسته ی قصه گویی مبتنی بر قصه های کهن بر بهبود خودکنترلی، همدلی، ابراز وجود، و همکاری دانش آموزان دیرآموز دوره ی ابتدایی اول تاثیر داشته است. یافته های پژوهش حاضر در راستای نتایج پژوهش واحدی و همکاران (۲۵)، کممیلیری و همکاران (۲۰)، و بلادیوالا و کلناکیا (۲۳) قرار دارد.

در تبیین یافته های پژوهش می توان گفت، در قصه گویی مبتنی بر قصه های کلیله و دمنه، پژوهشگر بر روی دانش آموزان گروه آزمایش انجام داد؛ مهارت هایی مانند دوست داشتن دیگران، احترام به دیگران، محبت کردن، مهربانی و... طی قصه به کودکان آموزش داده شد. در جلسات آموزشی کودکان با نام گذاری مشکلات قصه و ارائه راه حل با مشکلات این گونه رفتارها آشنا شدند و داستان حیوان خوب- حیوان بد برای کودکان تعریف شد و خود کودکان نیز داستان های خود را در این راستا بیان کردند. مشارکت

در روند قصه، بیان قصه و خاطرات مشابه به کودکان فرصت آموزش و درونی سازی داد که این امر منجر به کاهش رفتارهای غیراجتماعی و تقویت مهارت های اجتماعی در کودکان طی جلسات آموزشی فراهم نمود. در واقع، اثرگذاری قصه گویی در بهبود مهارت های اجتماعی و کنترل هیجانات منفی به واسطه تسهیل کنندگی در گسترش میزان ارتباط بین کودکان با یکدیگر و با درمانگر، افزایش صمیمیت، خودآشکارسازی، بی پرده گویی، و کشف استعدادها و نقاط ضعف کودکان در یک رابطه مبتنی بر بازگو کردن قصه است. زمانی که این فرایند در قالب گروه قرار بگیرد، اثربخشی آن بیشتر خواهد شد و سطح ارتباط اجتماعی کودکان را بهبود می بخشد و اهداف مشترک بر موقعیت ها و حیطه های عملکرد شخصی مانند تعامل با دیگر افراد تاثیر می گذارد.

در تبیینی دیگر، فعالیت هنری مانند قصه مداخله ای ذهنی- روانی است و موجب فعال شدن قسمت های پایینی مغز شده (۱۵)، که به نوبه خود در مؤثرتر کردن عملکرد قسمت های بالاتر مغز نقش دارد و بازگو کردن قصه تعامل های پیچیده ای را بین قسمت های مختلف مغز ایجاد می کند (۱۷).

محدودیت ها

از محدودیت های پژوهش حاضر، کوچک بودن نمونه آماری و اجرا شدن آن در یک شهر خاص (چهرم)، لازم است که در تعمیم نتایج پژوهش با احتیاط عمل کرد و به تشابه موقعیتی و تفاوت های فرهنگی توجه نمود. همچنین، به دلیل محدودیت های زمانی پژوهشگر، امکان بررسی تداوم تاثیر نتایج در بلندمدت (اجرای آزمون پیگیری) وجود نداشت.

پیشنهادهای

براساس پیشنهادهای کاربردی، یافته های این پژوهش می تواند اطلاعات مفیدی را برای مشاوران و روانشناسان درمانگر فراهم آورد تا با استفاده از بسته ی قصه گویی مبتنی بر قصه های کهن، به درمان مشکلات رفتاری کودکان اقدام کنند. همچنین، مربیان مهد

References

1. Barry LM, Burlew SB. Using social stories to teach children's choice and play skills to autism. Focus on autism and Other Developmental Disabilities. 2019;19(1): 45-51.
2. Singh R. Intellectual Ability and Subjective Well-Being of Slow Learner: A Case Study with Academic and Behavioral Intervention. International Journal of Indian Psychology. 2024;12(2), 3036-3045.
3. Nareshkannan J, Shelvam P. Effect of physical exercises on flexibility and reaction time among special children. Int J Phys Educ Sports Health. 2021;8(3):236-8.
4. Lee SY, Cheon KA. Epidemiology and Diagnosis of Slow Learners (Borderline Intellectual Functioning). Soa Chongsonyon Chongsin Uihak. 2024 Jul 1;35(3):175-180.
5. Matthys W, Schutter D. Improving our understanding of impaired social problem-solving in children and adolescents with conduct problems: implications for cognitive behavioral therapy. Clin Child Fam Psychol Rev. 2022; 25(3): 552-72.
6. Ma Y, Wang L, Li M, Wang T. Meta-analysis of the effects of exercise programs in improving the balance ability of children with intellectual disabilities. J Intell Dev Disabil. 2019;45(2):144-54.
7. Wergeland G, Riise EN, Ost L. Cognitive behavior therapy for internalizing disorders in children and adolescents in routine clinical care: A systematic review and meta-analysis. Clin Psychol Rev. 2021; 83: 1-10.
8. Davey CG, McGorry PD. Early intervention for depression in young people: a blind spot in mental health care. Psychiatry. 2019; 6(3): 267-72.
9. Lorfino F, Scott EM, Carpenter JS, Cross S, Hermens DF. Clinical stage transitions in person aged 12 to 25 years presenting to early intervention mental health services with anxiety, mood and psychotic disorders. Original Investigation. 2019; 76(11): 1167-75.
10. Heemskerk CHHM, Roebbers CM. Speed and Accuracy Training Affects Young Children's Cognitive Control. Journal of Cognition and Development. 2024; 25(5): 643-666.
11. Membride H. Mental health: early intervention and prevention in children and young people. Br J Nurs. 2019;25(10): 552-7.
12. Rezaei F, Havad Motab M, Jouli Z. The effectiveness of combining movement and storytelling on motor skills and anxiety in children with developmental coordination disorder during quarantine. Motor Behav. 2014;14(48):83-104.
13. Bagherian H, Zare A, Golmohammadian M. The effectiveness of storytelling in teaching social

کودک از بسته قصه‌گویی مبتنی بر قصه‌های کهن برای تقویت مهارت‌های کلامی، شناختی و اجتماعی کودکان استفاده کنند.

نتیجه‌گیری

کودکان از طریق قصه یاد می‌گیرند پاسخ شناختی جدیدی به موقعیت‌ها بدهند و بر روی تغییرات محیطی عملکرد سازگارانه‌تری داشته باشند. در واقع، فعالیت هنری مانند قصه با هماهنگ کردن قسمت‌های مختلف مغز بر سیستم عملکرد اجرایی کودکان و همچنین سیستم بازداری تأثیر گذاشته و موجب می‌شود که کودک بهتر بتواند تکلنه‌های خود را کنترل کند و با توانایی استدلال‌گری و سرعت پردازش بالاتر و مؤثرتری در مواجهه با موقعیت‌های جدید پاسخ دهد.

تقدیر و تشکر

نویسندگان مراتب تشکر خود را از همه کسانی که با نقد و مشورت در تکمیل این پژوهش مؤثر بوده‌اند، اعلام می‌دارند

ملاحظات اخلاقی

به منظور رعایت ملاحظات اخلاقی در پژوهش حاضر، به دانش‌آموزان و والدین آن‌ها توضیح داده شد که آن‌ها در یک پژوهش روان‌شناسی شرکت می‌کنند. به آن‌ها این اطمینان داده شد که اطلاعات مرتبط با ایشان به صورت محرمانه باقی خواهد ماند و نتایج به صورت گروهبی بررسی می‌شود و هر زمان که بخواهند می‌توانند از ادامه کار انصراف دهند.

مشارکت نویسندگان

نرجس رضائی کوچی، طراحی چارچوب کلی، تدوین محتوا و تحلیل مطالب، ارسال و اصلاحات مقاله؛ مریم اساسه و لیلا کاشانی وحید همکاری در طراحی چارچوب کلی، انتخاب رویکردها و بررسی نهایی؛ مریم برزگر مقایسه رویکردها و نتیجه‌گیری؛ همه نویسندگان نسخه نهایی مقاله را مورد بررسی قرار داده و تأیید نموده‌اند.

intelligence to preschool children in Kermanshah city. *Library and Information*. 2019;23(4 (92 consecutive): 172-155.

14. Caroline B, Jørgensen T, Behrmann B, Kristin A, Pettersen A. Narrative therapy with children: A qualitative interview study with Danish therapists about the application of narrative practices. 2023. <https://doi.org/10.1002/capr.12656>

15. Daub A, Huber T. Effectiveness of Social Stories on Social Skills for Elementary-Aged Students with Autism: A Literature Review. *International Journal of Education*. 2020;12(4): 13-37.

16. Brown D. (2019). *Art therapies*. 1st ed. Translator: Vahabi M. Tehran: Jeyhon.

17. Morgan A. (2020). *What is narrative therapy*. Adelaide: Dulwich centre publication.

18. Gresham FM, Elliot SN. (1990). *Social skills rating system manual*. Circle Pines, MN: American Guidance Service.

19. Lawshe C. A quantitative approach to content validity. *Personnel Psychology*. 1975;28(4): 563-575.

20. Camilleri LJ, Maras K, Brosnan M. Autism Spectrum Disorder and Social Story Research: A Scoping Study, Peer-Reviewed Literature Reviews. *Rev J Autism Dev Disord*. 2022;9:21–38.

21. Niazmand M. The effectiveness of storytelling on reducing anxiety sensitivity and improving cognitive performance of sixth grade students with dyslexia. *Monthly Education*. 2014; 43(5): 24-36.

22. Azimi MH, Arvand S. Investigating the effectiveness of storytelling on improving the mental health of children aged 4 to 10. *Journal of New Strategies in Psychology and Educational Sciences*. 2014; 4(9).

23. Baldiwala J, Kanakia T. Using narrative therapy with children experiencing developmental disabilities and their families in India: A qualitative study. *Journal of Child Health Care*. 2021;1- 12:307–318.

24. Shoshani A, Braverman S, Meirow G. Video games and close relations: Attachment and empathy as predictors of children's and adolescents' video game social play and socio-emotional functioning. *Computers in Human Behavior*. 2021;114: 106578.

25. Vahedi M, Qoltash A, Charkh Abi P. The effect of teaching science concepts through storytelling on social skills and verbal intelligence of bilingual preschoolers. *The Culture of Counseling and Psychotherapy (Cultural Culture)*. 2019;10: 81-110.